കഥ

അനന്തരം

- എ എസ് മുഹമ്മദ്കുഞ്ഞി

വെളുപ്പിന് ടൂത്ത് ബ്രഷുമായി മുറ്റത്തേക്കിറങ്ങവെ, ആ പക്ഷി ഒരിക്കൽ കൂടി ചിലച്ചു. നേരത്തെ അതിന്റെ ഒച്ച, കിടപ്പു മുറിയിലായിരുന്നത് കൊ ് വളരെ പതുക്കെയാണ് കാതിലെത്തിയിരുന്നത്. ഇത് നേരെ തലക്ക് മുകളിൽ, ഒരൽപം ഒച്ചയോട് കൂടി തന്നെ. പ്രഭാതത്തിൽ പതിവില്ലാതെ അതിന്റെ ഒച്ചയെങ്ങാനും കേട്ടാൽ, പ ് മുത്തശ്ശി പ്രാകാറു ായിരുന്നത് അനന്തു ഓർത്തു. അതൊരവലക്ഷണമാണ്.. അതിനെയവിടുന്നൊന്ന് ആട്ടിയോടിക്കെടീ..

മുത്തശ്ശീ.. പക്ഷിക്കെന്തെ ദൂരെ മരത്തിലിരുന്ന് ചിലച്ചൂടെ? അത് അവലക്ഷണാണെങ്കിൽ, ഈ ചുറ്റുവട്ടത്തള്ള എല്ലാരും അത് കേൾക്കയല്ലെ? ആർക്കെന്ന് എങ്ങനെ നിശ്ചയിക്കും.?

വസുന്ധരേടത്തി. മനഃശാസ്ത്രജ്ഞ. അവളങ്ങനെയാ.. മുത്തശ്ശിയെ ശുണ്ഠി പിടിപ്പിക്കുകയാണവളുടെ ലക്ഷ്യം.

അതേതു കിളിയാ മുത്തശ്ശീ..? അന്നത്തെ പത്താം ക്ലാസുകാരൻ അനന്തുവിന് അറിയേ ത് അതായിരുന്നു. മാവില ചവച്ചരച്ച് പേസ്റ്റാക്കി ചവർപ്പ് ഇറക്കിക്കൊ ്, വിരല് കൊ ് പല്ലു തുടയ്ക്കുന്നതിനിടയിലായിരുന്നു അന്നത്.

ഒരു മരംകൊത്തി വർഗ്ഗം.. നിങ്ങക്കറിയാഞ്ഞിട്ടാ.. ശാപവചനമാ അത് ഉരുവിടുന്നത്.. മുത്തശ്ശി ആരോടെന്നില്ലാതെ പറഞ്ഞു കൊ കത്തേക്ക് പോയത് ഇന്നലെ പോലെ ഇതാ നേർക്കാഴ്ചക്കപ്പുറത്ത്. അകത്ത് നിന്ന് പതുക്കെ, കാത്തോളണെ ഈശ്വരന്മാരെ എന്ന് പലവുരു മുത്തശ്ശി ഉരുവിടുന്നത് കേൾക്കാം. അപ്പോഴൊന്നും ആലോചിച്ചിരുന്നില്ല, പാവം പക്ഷിയെന്തു പിഴച്ചെന്ന്..

ഇന്ന് ഗ്രാമങ്ങളും നഗരങ്ങളും താ ി കടന്നു പോകുന്ന ആംബുലൻസിന്റെ ശബ്ദവും ഒരു ശാപവചനം പോലെയാണ് അനന്തുവിന് തോന്നിയത്. തീരെ അരോചകമായ ഒരു സൈറൻ മാറ്റി വെച്ചത് ഇന്നലെയാണ്.

ആ സാധനം ഓടിക്കുകയെന്നത് വല്ലാത്തൊരസ്വാതന്ത്ര്യായി തോന്ന്ന്നില്ലെടോ.? ഒരു ദീർഘദൂര ഓട്ടം കഴിഞ്ഞ് ഇന്നലെ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്ന് പടിയിറങ്ങവെ, മധു മാഷ് ചോദിച്ചതാണ്. തനിക്കെന്തെങ്കിലും സ്വസ്ഥമായിരുന്ന് ചെയ്യാനാവുന്നത് ക െത്തിക്കൂടെ? ആകെക്കൂടി ഓൾക്ക് ആണായിട്ട് താനൊന്നല്ലെയുള്ളൂ. തന്റെ ഒരമ്മാമനു ല്ലോ അങ്ങ് സിങ്കപ്പൂര്.. അവിടെ ശ്രമിച്ചു കൂടെ.?

മാഷ് ശരിയാണ്. ജീവനുള്ളതും അറ്റതുമായ ശരീരവുമായി പായുമ്പോൾ നേരത്തെ ഒരു പിരിമുറുക്കം അനുഭവപ്പെടുമായിരുന്നു. പക്ഷെ പിന്നീടതൊക്കെ യാന്ത്രീകമായി. എവിടെയും എന്തും സംഭവിക്കാമെന്നും എപ്പോഴും ഒരു വിളി വരാമെന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു പ്രയാസമു ്. പക്ഷെ ഈയിടെയായി എവിടെയോ എന്തോ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന

മനസ്സിലുറഞ്ഞ് പോയ ഒരുതരം ചിന്തയാണ് അസ്വാസ്ഥ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അതിനിടയിലും ആംബുലൻസ് ഡ്രൈവർമാർ തമ്മിലൊരു കിടമാത്സര്യമു ന്ന് അവർക്കെങ്ങനെയറിയാം? അശുഭകരമായ ഒച്ചയുമായി പരിസരവാസികളെ അലോസരപ്പെടുത്തി കൊ ് ഹൈവേയിലൂടെ പായുമ്പോൾ അതിനകത്ത മിടിക്കുന്ന ഹൃദയങ്ങളെ കുറിച്ച് ആര് ചിന്തിക്കാൻ. തുടക്കത്തിൽ ഡ്രൈവർക്ക് ഒരു സഹായിയായി പോയിരുന്ന സമയത്ത് ആ ഒച്ച വല്ലാത്ത അരോചകമായി അനന്തുവിനും തോന്നിയിരുന്നു. പിന്നെ കേട്ടു തഴമ്പിച്ചതോടെ.. അല്ലെങ്കിൽ അതിനൊന്നും ചെവി കൊടുക്കാനുള്ള സമയമില്ലാതായതോടെയോ കേൾക്കുമെങ്കിലും ശ്രദ്ധയിൽ പതിയാതായി. അനന്തുവിനെ ചിന്തയിൽ നിന്നുണർത്തി ഫോൺ റിങ്ങായി.

വാഹനത്തിനടുത്തേക്ക് ഇറങ്ങാൻ നേരത്താവും നളിനി ടിഫിനുമായെത്തുക. അവൾക്കും അനന്തു ഈ മരണപ്പാച്ചിലിൽ നിന്ന് ഒന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടാൽ മതിയെന്നായിട്ടു ്. ഇന്നലെ രാത്രി ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുന്നേരം അവൾ ചോദിച്ചതതാണ്. എന്തായി ദുബൈ പോക്ക്?

നീ ഇതുവരെ ഉറങ്ങിയില്ലെ.?

പാവം അവൾ. രാവിലെ അനന്തു പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞത് മുതൽ ടെൻഷനിലായിരിക്കും. ജീവിതമെന്നത് ഈ രംഗത്ത് മാത്രമല്ല, പ്രത്യേകിച്ചും ഇന്ന്, എല്ലാ മേഖലകളിലും ഒരു സന്ത്രാസത്തിലാണെന്ന് അവളു ോ അറിയുന്നു? ദുബൈയിലെത്തിയാൽ എല്ലാം ആയി, അവിടെ പരമ സുഖാണെന്നാവും അവൾ ധരിച്ചിരിക്കുക. ഇന്നാളാണ് നൗഷാദ് തമ്മിൽ ക ്പോൾ പറഞ്ഞത്. മോനെ ഗൾഫിൽ ഏത് വ ിയോടിക്കുന്നതും നിന്റെ ഇപ്പണിയെക്കാട്ടും ഏറെ റിസ്ക്കാണ്. അതു വിചാരിച്ച് പോര . പിന്നെ ഇതിലാവുമ്പോൾ എത്ര വേഗമെത്തിക്കുന്നോ അത്രയും ഒരാളെ ജീവിതത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു കൊ ുവരാൻ സഹായിക്കുന്നു എന്നൊരിതു ്. അവിടെ കാശ് കൂടുതൽ കിട്ടും. അതിന് ജീവൻ പണയം വെച്ചു കൊ ുള്ള ഒരു പാച്ചിൽ അത്രന്നെ.

അവളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ വേ ി ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഉടനെ ശരിയാകുമെന്നാ നൗഷാദ് പറഞ്ഞത്. എന്നിട്ടൊന്ന് മൂളിക്കൊ ് അനന്തു തിരിഞ്ഞു കിടന്നു.

സിറ്റൗട്ടിലെ സോഫയിലിരുന്ന് പത്രം വായിക്കുന്ന അച്ഛൻ. അരമതിലിലിരുന്ന് ദൈനംദിന വിശേഷങ്ങളറിയിക്കുന്ന അമ്മ. ഇത് പതിവ് കാഴ്ച. പക്ഷെ നളിനി ടിഫിൻ കൈയിൽ വെച്ചു തരുമ്പോൾ അമ്മ മാത്രം പത്രം വായിച്ചിരിക്കുന്നു. സോഫയിൽ അച്ഛന്റെ സീറ്റ് ഒഴിഞ്ഞും.

അച്ഛനെവിടെ അമ്മെ? ടിഫിൻ സഞ്ചിയിലാക്കി അൽപം നേരത്തെ തിരക്കിട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ അനന്തു ചോദിച്ചു.

കാലത്തെയിറങ്ങി. നാല് കാശ് കൈയിൽ വരുന്ന ദിനാണല്ലോ ഇന്ന്.? ട്രഷറിയിലെ നീ ക്യൂവിൽ മുന്നില് സ്ഥാനമുറപ്പിക്കാൻ. മുമ്പെയെത്തിയാൽ എളുപ്പം രക്ഷപ്പെടാംത്രെ. കാപ്പി മാത്രം കുടിച്ച്.. അയലത്തെ ജോണിച്ചായനും ഒന്നിച്ചാ പോയത്. ചിലപ്പോൾ ബസ്സിനൊന്നും കാത്തിരിക്കാതെ നടന്നങ്ങ് എത്തിയിരിക്കും.

ഫോണ് ചെവിക്ക് വെച്ചു കൊ ് അയാൾ ആംബുലൻസിനടുത്തേയ്ക്ക് നടന്നു. ഒന്ന് ര ് മിസ്ഡ് കാളുകൾ വന്നു കിടപ്പുള്ളത് തുറന്നു നോക്കാൻ മെനക്കെടാതെ അയാൾ വാഹനത്തിൽ കയറി. മൊബൈൽ ഓഫ് ചെയ്തോളൂ എന്ന് ഹോസ്പിറ്റൽ അഡ്മിൻ വിളിച്ചോർമ്മിപ്പിച്ചപ്പോൾ, സാർ... എന്ന് മാത്രം അയാൾ മറുപടിയും നൽകി.

നേഴ്സിങ് ഹോമിനു മുമ്പിൽ പ്രവേശന കവാടത്തിനു തൊട്ട് പാർക്ക് ചെയ്ത് ഇറങ്ങുമ്പോൾ, അത്യാഹിത വിഭാഗത്തിലെ ആയിഷാ ബീഗം വന്ന് പറഞ്ഞു. ആദ്യത്തെ കോള് മെഡിക്കൽ കോളേജിലേയ്ക്ക്. അവളെപ്പഴും അങ്ങനാ.. ഇതിനെ കോള് എന്നാ വിശേഷിപ്പിക്കുക. അങ്ങനെ പറയരുതെന്ന് അവളെ ഉണർത്തണമെന്നു ായിരുന്നു. പക്ഷെ ഒക്കെ ക ് കേട്ട് തഴമ്പിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യനും യന്ത്ര സമാനമാകുന്നതിനെ ആർക്ക് തടയാനാവും.? കാഷ്വാലിറ്റിയിൽ നിന്ന് സ്ട്രെച്ചറിൽ കൊ ് വരുന്നു ്. വേഗം വ ി തിരിച്ചു വെച്ചോളൂ. പിറകിലോട്ടെടുക്കുന്നതിനിടയിൽ ബീഗത്തോട് ശബ്ദം താഴ്ത്തി ചോദിച്ചു. കാഷ്വാലിറ്റിയിലേക്കാണോ? മെഡിക്കൽ കോളേജില് കാഷ്വാലിറ്റിയ്ക്കും ട്രോമാ കെയറിലേയ്ക്കും വെവ്വേറെ വഴികളാണ്.

നോ.. ട്രോമാ കെയറിലേയ്ക്ക്. വെന്റിലേറ്ററിലാ..

അയാൾ സ്റ്റാർട് ചെയ്തപ്പോൾ ആംബുലൻസിന്റെ എൻജിനോടൊപ്പം അകത്തെ ഉപയന്ത്രങ്ങളും പ്രവർത്തനസജ്ജമായി. അപ്പോഴേയ്ക്കും ബോഡി കയറ്റി ഫിക്സ് ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. കൂടെയുള്ള ആൾക്കൊപ്പം ര ് നേഴ്സുമാരും കൂടി കയറി. അയാൾ വ ിയെടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷിൽ തിരിച്ചെഴുതിയ അക്ഷരങ്ങൾ മുന്നിലെ വ ിയുടെ റിയർവ്യൂ മിററിൽ ആംബുലെൻസെന്ന് പതിഞ്ഞു ക ു. അനന്തു ഓർത്തു. പലരേയും മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കാൻ മരണപ്പാച്ചിൽ വേ ി വരുമ്പോൾ, വിദഗ്ദ്ധ ഡ്രൈവറെന്ന് ചെറുപ്രായത്തിലെ പ്രശംസ നേടിയതാണ് മാനദണ്ഡമായത്.

ഇന്ന് പുതിയ റെക്കാഡ്. ഏഴ് മിനിറ്റ് നേരത്തെ മെഡിക്കൽ കോളേജ് കാഷ്വാലിറ്റി എന്നെഴുതിയ ചുവന്ന ബോർഡിനു കീഴെ ഓട്ടോമാറ്റിക് പ്രവേശന കവാടത്തിനു മുന്നിൽ വ ി നിന്നു കിതച്ചു.

തിരക്കിട്ട് വാഹനം ഗെയിറ്റിനകത്തേക്കെടുക്കുമ്പോൾ ഒന്ന് ര ് പരിചയക്കാരെ ആസ്പത്രി ചുറ്റിപ്പറ്റി ക ത് പോലെ തോന്നി. അവരുടെ, ആരാണെന്ന് ചോദിക്കാൻ ഒരു ആംബുലൻസ് ഡ്രൈവർക്കെവിടെ സമയം? അവരും വെപ്രാളത്തിൽ ഓടുകയായിരുന്നു. ട്രോമാ കെയറിനു മുമ്പിൽ വാനിന്റെ പിൻവശം ശരിയാക്കി വെച്ചു. അവർ രക്തം ചർദ്ദിച്ച ആളെയുമെടുത്ത് അകത്തേക്കോടുന്നത് ഒരു നോക്കു കാണാനെ പറ്റിയുള്ളൂ..

ആരാ.. ഒരു പരിചയക്കാരൻ ഡ്രൈവർ ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

ഓ.. അനന്തു അലക്ഷ്യമായി പ്രതികരിച്ച് നടന്നകന്നു.

ഓരോ ആംബുലൻസിന്റെ ചൂളം വിളിയും ഓരോ ദുരന്തത്തിന്റെ ചാരത്തിൽ നിന്നും പുനർജനി തേടി പറക്കുന്ന ജീവന്റെ തുടിപ്പായി അനന്തുവിന് തോന്നി. ആയുസ്സളന്നു നൽകപ്പെട്ട ജീവന്റെ അന്ത്യമോ പുനർ ജന്മമോ തേടിയുള്ള പ്രയാണം. ഇന്നലെ ലൈബ്രറിയിൽ നിന്നെടുത്ത ആംഗലേയ നോവൽ വായിച്ചു തീരുമ്പോഴേക്കും മണി പന്ത്രേ ാടടുത്തിരുന്നു. പിന്നീട് ഉറങ്ങാനായതുമില്ല. അതിലെ വൃദ്ധയുടെ വിലാപയാത്ര മനസിനെ അത്രക്കും പൊള്ളിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അനന്തുവിനിഷ്ടപ്പെട്ടത് ആ ഡ്രൈവറെയാണ്. മനുഷ്യനും യന്ത്രമനുഷ്യനും ഇടയിലൊരു കഥാപാത്രം.

അപ്പോഴാണ് സഹദേവന്റെ വിളി. ഇനി കടുപ്പത്തിലൊരു ചായയാവാമെന്നുള്ള.. കാന്റീനിലിരുന്ന് ഫോൺ ഓൺ ചെയ്യാൻ വേ ി കീശ തപ്പി നോക്കിയപ്പോഴാണ് ഓർത്തത്, സെൽ എടുത്തില്ലെന്ന്. ആരൊക്കെ വിളിച്ചിട്ടു ന്ന് അറിയാനുള്ള വെപ്രാളത്തിൽ സഹദേവനോട് ഇപ്പം വരാമെന്ന് പറഞ്ഞ് ധൃതിയിൽ പുറത്തിറങ്ങി, സീറ്റിനിടയിലെ ട്രേയിൽ കിടന്ന ഫോണെടുക്കാൻ ഡോർ തുറക്കവെ,, മറ്റൊരു വ ിയിൽ നിന്ന് അലമുറയിടുന്ന ഒരമ്മയെ പിടിച്ചിറക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയും മറ്റൊരു ചെറുപ്പക്കാരനും റിയർവ്യൂ മിററിൽ പതിഞ്ഞ കാഴ്ച ഒരു നിമിഷം അനന്തുവിനെ സ്തബ്ധനാക്കി.